

1 září 2021

Sbohem!

Letošní školní rok 2020 - 21 byl jiný než předchozí, ale i tak se na dobřanské radnici konalo rozloučení s deváťáky. Den před vydáním vysvědčení, tedy 29. června 2021, se všechny tři třídy deváťáků sešly v obřadní síni Městského úřadu, kde jim starosta města Martin Sobotka, místostarostka Lenka Tomanová, ředitel ZŠ Jaroslav Šedivý a zástupce ředitele Vladislav Kouřil pográtulovali jak k dokončení devítileté školní docházky, tak k úspěchům, kterých za devět let dosáhli. Představitelé města i ZŠ také poděkovali za reprezentaci školy ve sportovních a znalostních soutěžích, předali ocenění a popřáli mnoho dobrého do dalších školních let. Úspěšní studenti byli Julie Švarcová, Alena Benediktová, Anna Peksová, Anna Šmídová, Veronika Chamolová, Jakub Šefl, Miloslav Faifr, Adam Bardoun, Jan Eckhardt a Filip Čížek. Cenu za nejúspěšnějšího žáka a žákyni, kteří dostali za celých devět let nejvíce jedniček, obdrželi již zmiňovaní Adam Bardoun a Anna Peksová. Myslím si, že se letos vyřazení deváťáků povedlo a těším se až budu v deváté třídě i já. (Anna Umnerová, 9.B)

Vítejte!

Už je konec roku a letošní deváťáci odcházejí, ale každým rokem přicházejí noví prvňáčci. Letos jsem měla to štěstí kouknout se na takové pasování prvňáčků a ráda bych řekla, že to byla celkem nostalgie, ale pravda je taková, že si ze svého pasování vůbec nic nepamatuji. Jsem velice nadšená, že jsem toto mohla vidět. Sice mě nepasovali, ale i tak to za to stálo.

Celá akce proběhla na radnici s panem starostou, s panem ředitelem, s učitelkami, s deváťáky a samozřejmě s dětmi, které chodí do předškoláků. Starosta řekl pár slov o tom, jak už jsou velcí a že už v našem světě mají postavení školáků. Celkově mě jeho proslov velice zaujal. Děti seděly potichu jako myšky, ale nevypadaly, že by poslouchaly. Ale třeba se mýlím.

Děti byly velice šikovné. Některé skupinky dětí řekly básničku, některé zazpívaly písničku nebo bylo dokonce i obojí. Co mě velice překvapilo, bylo to, jak si dokázaly ty texty zapamatovat. Já být na jejich místě, tak bych si spletla každé druhé slovo. Možná i to první by bylo špatně. Jsou prostě velice šikovní.

Asi se ptáte, co tam dělaly děti z devátého ročníku. Dělaly tam to nejdůležitější. Pasovaly děti. Nebylo to mečem, což je škoda, protože by to bylo super, ale připínaly jim takovou placku s logem naší školy na trička, košile či šatičky. Když se tak připínalo, bylo vidět, že jsou děti nadšené. Mnoho se jich smálo, jiným to bylo celkem jedno, ale byla tam jedna holčička, která se rozplakala. Pan starosta za ní přišel zjistit, jestli se jí něco nestalo. Řekla mu, že se jí nechce do školy. 😞

Soucitím s ní, ale jak jsme teď byli doma, tak do školy chodím hrozně ráda. Užívám si tam každou chvíli s mými přáteli, a i když to není vždycky růžové, tak bych to neměnila. Snad to budu vnímat stejně za pár let a snad to tak vnímáte i vy. (Mája Tomášková, 9.B)

Volné téma = Dobřanské pohledy

Změny. Někteří lidé nesnáší změny, anebo se jich dokonce i bojí. Nové prostředí, nový kolektiv, v dnešní době i nová opatření. To všechno jsou změny a za poslední dva roky se změnil i náš způsob žití. Dobřanské pohledy prošly změnou, sice ne tak zásadní, ale změna to byla.

Už teď některé naštvu. Letos nezpívaly Hvězdičky. Já vím! Je to strašné, ale náhrada nebyla zas až tak k zahoezení. Zpívaly tři velice nadané holčiny. Julie Švarcová z 9.B, Veronika Chamolová z 9.A a Kristýna Málková z 8.B. Dvě první zmíněné letos opustily naši školu a šly na konzervatoř. Poslední zmiňovaná pravděpodobně bude také studovat konzervatoř, již teď zpívá v muzikálech. Musíte uznat, že to muselo být hezké.

Letos se Pohledy odehrávaly venku. Sice ne výstava, ale vyhlášení výsledků a poděkování různým lidem. Říkalo se tam, že nás je podstatně více než v předešlých letech, ale myslím si, že přeháněli. Ale ano. Bylo nás tam docela dost. Výstava jinak probíhala tak, jak jsme zvyklí.

Letošní téma bylo volné. Člověk mohl napsat, vyfotit, nakreslit nebo namalovat, co chtěl a pak se vybírala ta nejlepší tvorba. Letos mi to přišlo velice nefér vůči ostatním. Když jsem procházela kstelem, viděla jsem spoustu nápadů, které by mě asi ani nenapadly. Všechny děti se velice snažily a jen některé vyhrály. Učitelé a rodiče vám budou říkat skvělou větu: Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Není, ale nenaštvte to. Člověk se s tím doma patlá bez pomoci profiků a pak za to dostane větu, kterou jsem již zmiňovala. Samozřejmě nemůže vyhrát každý, ale myslím si, že by to mělo být bez vítězů. Neříkám to proto, že jsem tam něco poslala a nevyhrála jsem. Vyhrála. Krásné druhé místo a ani jsem to nečekala.

Tvořte! (Mája Tomášková, 9.B)

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny dne 9. 9. 2021

Přítomní: Kryštof Holý, 6.A, Jakub Kroupa 6.B, Vojtěch Hrubeš 6.C, Kateřina Petrová, 7.B, Vojtěch Vydra, 7.C, Lada Hessová, 8.A, Martin Škarda, 8.B, Josef Zíka, 8.C, Julie Princlová, 9.A, Marie Tomášková, 9.B, Daniel Drle, 9.C, Mgr. Jana Čermáková, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. Schválení jednacího řádu

2. Volby - předsedkyně Senátu je Julie Princlová, místopředseda Josef Zíka Senátu je Marie Tomášková; zapisovatelkou je Lada Hessová

3. Školní zahrada - obnova bude dokončena 15. 10. 2021, 26. 10. 2021 bude slavnostní otevření zahrady, na naší zahradě budou stanoviště 18. 10. 2021 pro 6. - 7. ročník a 19. 10. 2021 pro 8. - 9. ročník, vše bude ještě upřesněno :); akce se bude jmenovat: **Garden Ninety aneb Poznej naši zahradu**

4. Budky pro ptačtvo - budou se na naší školní zahradu dávat budky pro ptačtvo, vyrábějí žáci třídy 8.C

5. Adopce v ZOO - ZOO má oslavu 95 let, hliník sbírat se bude dál, adopce v bude pokračovat

6. Adopce na dálku – bude pokračovat, koordinátory adopce budou Julie Princlová, Marie Tomášková a Pepa Zíka

7. Třídění odpadu - bude soutěž, koordinátoři třídění budou Pepa Zíka, Daniel Drle, Jakub Kroupa a Kryštof Holý

8. Vánoční pečení - vánoční den, nebo šnečí den bude nejspíš na jaře, bude upřesněno

9. Škola v pohybu - nejspíš bude někdy na jaře, ještě bude upřesněno

Další jednání: **7. 10. 2021**

Zapsala: Lada Hessová, 8.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 14. 9. 2021

Přítomní: 4.A: Lukáš Pezl, Kristýna Netušilová; 4.B: Valentýna Raitová, Štěpánka Valentová; 4.C: Václav Kule, Vojtěch Musil; 5.A: Karolína Hejduková, Viktorie Václavová; 5.B: Dominika Šlehoferová, Lucie Böhmová; 5.C: Terezie Ebelenderová, Vendula Hojdová; 5.D: Adéla Vondrušková; Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Ivana Nazarovová

Program:

1. Jednací řád – schválen jednohlasně

2. Volba předsedy a místopředsedy – dohoda mezi senátory – volit veřejně, předsedkyně – Terezie Ebelenderová (7 hlasů), místopředsedkyně Valentýna Raitová (6 hlasů)

3. Aréna – pokračuje sběr plechovek – na adopci lemura rákosového v ZOO Plzeň, návrhy na činnost Senátu – okno v čítárně, podepsat tyč na otvírání střešních oken, hodina odpočinku pro všechny, masáž pro vyučující, více hodin TV, požární schodiště z druhého patra...☺, sportovní den pro 1. ročník. Další nápady při příštím jednání.

Příští jednání: **12. 10. 2021**

Zapsaly: Kristýna Netušilová, 4.A, Mgr. Ivana Nazarovová

Jíme šneky jako ve Francii

Dne 18. 6. 2021 jste o velké přestávce na 2. stupni ZŠ měli možnost jíst jako Francouzi. Proč? Několik dívek z různých ročníků spolu s paní učitelkou Kocandovou ve čtvrtek upeklo šneky. Bohužel jsme nebyli moc blízko francouzskému jídelníčku, protože šneci byli pouze z listového těsta, šunky a sýru nebo se sladkou náplní. Každý šnek stál 5 Kč. Upekly jsme sedm plechů šneků a prodalo se všechno. Celkem jsme vybraly 649 Kč. A kam vlastně ty peníze půjdou? Jak jistě víte, škola vybírá peníze na adoptovaného lemura rákosového z plzeňského zoo, takže peníze poputují na adopci. Všem bych chtěla poděkovat, že si šneky koupili a že přispěli lemurovi 😊. (Šárka Bardounová, 6.A)

Entomolog na koloběžce (terénní pobyt)

V pondělí 7. 6. 2021 jsme se třídou 8.B jeli do Horažďovic. Hurá, konečně někam můžeme! Jeli jsme s paní učitelkou Fialovou a s paní učitelkou Němečkovou. Ráno jsme odjžděli v 7:30 a dorazili jsme kolem 9:00. Naše cesta měla cíl v Horažďovicích v Proudě. Seznamovali jsme se, vyrobili si jmenovky, rozdali si čísla na počítání, měli první aktivitu, ubytovali jsme se a poté jsme se naobědvali. K obědu jsme měli řízek s bramborem. V pokoji po deseti jsme byly všechny holky. Po obědě jsme měli polední klid. Pak se někteří šli

vykoupat do řeky, která byla strašně ledová. Po poledním klidu jsme jeli na koloběžkách k řece, kde jsme lovili vodní hmyz. A nazpět jsme opět odjeli na koloběžkách. Když jsme se vrátili, šli jsme do Penny. Večer jsme měli volný program. Hráli jsme různé hry (aktivity, schovku...). Ve 23:00 jsme měli večerku.

Ráno jsme vstávali v 5:50, protože někteří jsme šli běhat s paní učitelkou Němečkovou. Uběhli jsme asi 5 km. Po doběhu jsme se nasnídali a měli další program. Byli jsme rozděleni na dvě skupinky. Jedna skupinka mikroskopovala a druhá dělala referát na hmyz - k čemu je dobrý a k čemu ne. K obědu jsme měli buchtičky se šodó. Po poledním klidu jsme šli na louku, kde jsme lovili hmyz z trav a poté i ze stromu a z hlíny v lese. Pili

jsem ze studánky a máčeli si tam vlasy. Pak jsme šli po silnici zpátky do Horažďovic. K večeri jsme si opékali buřty, chleby a někteří i marshmallow.

Paní učitelky nám připravily stezku odvahy. Šli jsme spát kolem 00:15 – po skončení stezky odvahy.

Ráno ve středu jsme museli vstávat dříve, protože po nás přijela další skupina. Mezitím naše třída šla do záchrané stanice. Jedna skupina vyráběla domeček pro hmyz a druhá se šla podívat na zvířata. Jako první jsme se šli podívat na hmyz (byla jsem tam jenom chvíli, protože jsem se bála). A pak následovala domácí zvířata (králíci, morčata, ovečky, jehňata, krávy, prase, kůň). Králíky a malé králíčky jsme si mohli pochovat. Nemohli jsme se od nich odtrhnout. Malá jehňátka nás taky zaujala. Jedno se dalo dokonce i chovat. Krmení krávy nás taky bavilo. A podívat se na prasátko, které jedlo zbytky, nesmělo chybět. Celkově jsem si „výlet“ moc užila a jela bych znovu!! (Simona Šmídová, 8.B)

Adaptační kurz

První den:

V 7:05 jsme se sešli na nádraží v Dobřanech. Po příchodu všech žáků paní učitelka šla koupit lístky na vlak. Jeli jsme na hl. n. v Plzni, kde jsme přestoupili na vlak, kterým jsme jeli do Plas. Trvalo to asi 5 zastávek a byli jsme tam. Už ve vlaku jsme dostali tajemný balíček, na kterém byl přilepený lísteček, na němž byly různé úkoly, které jsme museli splnit cestou z nádraží, abychom našli místo našeho ubytování. Byli jsme úspěšní a do cíle jsme dorazili poměrně rychle. Pak jsme se rozdělili do pokojů a povlékali jsme si postele. Paní učitelka nám řekla pár pravidel, která musíme dodržovat, a byl čas na seznamovací hru: ta byla moc pěkná, ale těžká na paměť. Seděli jsme venku, kde bylo hezké posezení, a započali jsme tedy naši hru. Měli jsme vymyslet k našemu jménu přídatné jméno, které má stejné začáteční písmeno. Těžké na zapamatování to bylo kvůli tomu, že jsme si museli zapamatovat ta jména před námi. Nechci se chlubit, ale celkem jsem v tom byla dobrá. Po seznámení jsme se všichni sešli na oběd, měli jsme kuře na paprice. Něco jako jíst u nás ve školní jídelně. Aspoň se mi nestýskalo. Následovaly další hry, hráli jsme hru na ocásky, těsto, pavučinu. Pavučina se hraje tak,

že paní učitelka natáhla mezi stromy provázek, my jsme se rozdělili do skupin a různými dírami jsme se snažili prolézt. Moc mě to bavilo. K večeři byly špagety. Měla jsem radost, protože to je moje oblíbené jídlo, což bylo super. Večer jsme rozdělali táborák a opékali si buřty a čekali jsme na tmu. Šli jsme bobříka odvahy – bylo to děsivé, ale zábavné. Šli jsme lesní pěšinou, na které svítily svíčky, až ke studánce s léčivou vodou, u které jsme získali hadí moudrost v podobě hadího zubu. Všichni jsme to zvládli na jedničku a byl čas jít spát. (Anděla Zimmerová, 6.B)

Druhý den:

Vzbudili nás v 7:15, v 8.00 se podávala snídaně. Za dobu, než jsme se šli najíst, jsme měli svléct povlečení a prostěradla. Na snídani jsme šli tak, že jsme měli všichni z pokoje svázané ruce dohromady provázek a museli jsme se vždy přizpůsobit jednomu ze skupiny. Bylo to o tom, jak vnímáme toho druhého a jak na něj dáváme pozor. Ke snídani se podávala jahodová marmeláda, máslo, rohlíky a česneková pomazánka. Po snídani jsme si šli douklidit pokoj, abychom ho mohli předat. Potom, co jsme ho douklidili, jsme šli na prohlídku do kláštera na 1000 kůlech, a proto musí být udržován tak, aby tam byla pořád voda a kůly byly ve vodě, jinak by se stavba zřítíla. Byla to zajímavá prohlídka pro ty, kteří se zajímají o minulost, ale já jsem u toho malinko usínala. Po prohlídce jsme šli zpět do tábořiště. Po příchodu nás čekal oběd. Po obědě jsme měli odpolední klid. Na konci celé výpravy jsme si jako třída odnesli kámen moudrosti, který jsme úspěšně našli při společné hře. Po této hře jsme vše sbalili a šli jsme pouštět na řeku Střelu lodičky, které jsme si první den vyrobili. Měly to být lodičky, které by unesly hadí vejce. Po skvělém kurzu nás dopravil vlak zpátky do Dobřan. (Agáta Čížková, 6.B)

Co na závěr?

Na adaptačním kurzu jsem se seznámila se spoustou nových lidí. Jelikož jsem na pokoji byla s kamarádkami, tak jsem si to moc užila. Kdybych měla ohodnotit pokoje, tak ty byly moc fajn a jídlo také. Velice mě překvapilo, že jsme měli na pokoji 6 zásuvek na nabíječky. Nejlepší bylo, že naproti našemu pokoji byla koupelna. Když jsme přijeli, měli jsme k obědu „kuře na paprice“, to bylo velice dobré. K večeři jsme měli „špagety s boloňskou omáčkou“, ty byly také docela dobré. Ale co mě mrzelo, že jsme místo „švédských stolů“ měli

jen máslo, jahodovou marmeládu a česnekovou pomazánku, ale nakonec to nebylo tak špatné. K svačině jsme měli broskev. A k obědu jsme měli „rýži a kuřecí čínu“, to mi moc chutnalo. Celkově mi to moc chutnalo. Zábava byla po celou dobu pobytu také super. Ale doma je prostě doma. (Štěpánka Hájková, 6.B)

Had - hledat a dát

Kdysi dávno obývali zemi pouze hadi...

Úkolem šestáků ze 6.C bylo najít kámen moudrosti, který hadí král někam uložil. Výprava začala na vlakovém nádraží v Dobřanech. Cesta nám rychle ubíhala. Po vystoupení z vlaku jsme dostali indicie a museli jsme vyluštit, kde se nachází základní tábor šestáků. Byla to makačka. Chvilu to vypadalo na pěkný průšvih. Vypadalo to, že naše výprava skončí dříve, než začala. Najít v Plasích Rudolfa II. byl opravdu velký oříšek. Vše se ale v dobré obrátilo, když někdo zavolal: „Rudolf III!“ a ukázal na restauraci. Výprava mohla pokračovat. Byl určen směr cesty do základního tábora. Ubytovat se byla hračka, ale s povlečením peřin jsme dost zápasili. Nakonec i tato překážka byla zdořena. Pak už nás čekaly dlouho očekávané hry. Dnem i nocí jsme pátrali po kameni moudrosti. A výsledek? Nalezen. (Štěpánka Opltová a Veronika Hrbáčová, 6.C)

Rozhovor s Libuší Nejedlovou, vedoucí Pionýrské skupiny Dobřany

Jak dlouho už vedeš Pionýrskou skupinu v Dobřanech? Jako vedoucí oddílu od r. 1981, kdy pro třídu, do které chodil můj syn, neměli vedoucí. No a vedoucí skupiny jsem s malou přestávkou od r. 1982. **Jak jsi získala přezdívku „Medulka“?** No to bylo tak: Přijela jsem poprvé na tábor do Trpíst, kde skupina pořádala letní tábory a dostala jsem seznam úkolů, které je třeba do zahájení 1. běhu udělat. Jedním z nich bylo „vymedovat“. A jak jsem nevěděla, že to slovo znamená připravit WC, aby bylo prázdné před zahájením tábora, ptala jsem se, kde máme včely. No a od toho ona přezdívka. Dostala jsem tenkrát i malovaný křestní list, přezdívka na papírku shořela v ohni a já byla namočená do potoka. Křestní list mám dosud v klubovně na nástěnce a zná mě pod přezdívkou řada rodičů, kteří kdysi do oddílu chodili, i když se tenkrát vedoucím vykal a neřikalo jménem. V současné době už na schůzky chodí jejich děti. **Co tě na činnosti vedoucí baví?** Setkávání s řadou šikovných dětí a nejen jich. Baví mě připravovat program na schůzky, na tábor a pak se dívat, jak je to baví, a že se nejen baví, ale i se při tom něco naučí. **Mohla bys vysvětlit, co pro tebe Pionýr znamená?** Od doby, kdy jsem začala pracovat s dětmi, tak vlastně naplnění – tedy takový celoživotní koníček – kdysi to bylo i mé povolání a vlastně i poslání a poslání to je dál. Vyplňuje mi většinu volného času. **Kolik má aktuálně pionýrská skupina členů?** Momentálně 26 dětí + vedoucí. Někteří pracují s dětmi celoročně a další, kteří jezdí jen na tábor, nebo pomáhají na ostatních akcích. **Jak se Pionýr za třicet let změnil?** No, moc ne. Stále si tam hrajeme stolní hry, soutěžíme, sportujeme, jezdíme na výlety, tvoříme z různých materiálů, pořádáme tábory, akce pro veřejnost. Učíme se táborové dovednosti, tedy o přírodě, šifry, druhy ohňů a další. **Když jsi byla malá, navštěvovala jsi nějaký podobný kroužek?** Chodila jsem ve škole na výtvarný kroužek a do Pionýra, ale ten byl tenkrát úplně jiný, vždyť jsem začala chodit do školy v r. 1959. **Proč je dobré chodit na schůzky Pionýra?** Kdo nechce jen určité zaměření, třeba fotbal nebo hru na flétnu, tak u nás je to od všeho něco. **Na koho a kam se mohou noví zájemci obrátit?** Schůzky máme v klubovně v bývalých kasárnách v ulici U Trati 1014 každý čtvrtek od 16.00 do 18.00. Klubovnu určitě každý najde, protože už u ní třeba byl. Je to budova nad novými bytovkami, jsou tam lavičky, velká vitrina, školní tabule a ohniště. A kontakt máme i na webu skupiny. **A co o prázdninách, pořádá Pionýr akce jak pro své členy, tak pro nečleny?** Ano, pořádáme každý rok stálý tábor v Újezdu u Plánice a příměstský v Dobřanech pro členy i nečleny. Ale vždy jsou o tom informace na našich webových stránkách, FB a v Dobřanských listech. Čtenáři se dozví o akcích jak přes plakáty, tak přes články po akcích, jak jsme si to užili. **Jak Pionýr fungoval v době covidové? Bylo možné pořádát nějaké akce?** Schůzky většinou nešly dělat, ale občas jsme šli na vycházku do přírody a pak jsme nejen pro naše členy, ale i další děti a jejich rodiče připravovali stezky na různá témata, např. Cvičíme se zvířaty, Jarní kytky, ke Dni matek a další kolem řeky a pak hlavně v parku pod nádražím. Výsledky otázek jsme dostávali od účastníků mailly, losovali vítěze a pak zvali všechny zapojené pro odměnu za účast do klubovny. **Máš nějakého domácího mazlíčka?** Mám kočku jménem Miki. (Dominik Silovský, 9.B)

NÁVŠTĚVA KOZÍ FARMY U BENEŠŮ

Když jsme šli do Nové Vsi, tak jsme zahlédli hodně ptáků. Když jsme tam došli, tak jsme paní dali kytičku a paní nám všem udělala velikou svačinu. Hladili jsme si kozy. Hodně jsme si to užili. Ukázali nám, jak se vyrábějí sýry. Byla tam i kůzlátka a husy a indické kachny.

Michaela 3. C

Klárka 3. C

Linda 3. C

U Matějovy babičky byla zvířátka. Byly tam kachny (indičtí běžci)-dvě holky a pět kluků. Byly tam také slepičky a hodně koz. Paní Benešová byla velice hodná a připravila nám občerstvení. Moc se mi tam líbilo.

Anonym 3. C

Jak jsme přišli, tak jsme měli velkou hostinu. Mohli jsme si kozy pohladit. Nejvíc se mi líbilo, jak mě a Matyho naháněly kachny.

Tobík 3. C

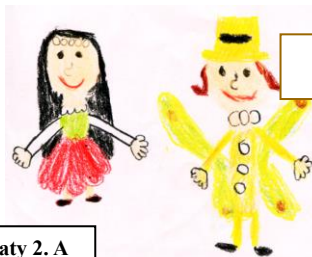
DĚTSKÝ KLUB

Od 1. 7. 2021 funguje Dětský klub na naší škole ve 3. pokračování, protože je o něj stále velký zájem. Jeho kapacita je stále naplněna, tedy spíše přeplněna. Tento 3. projekt začal letními příměstskými tábory v červenci a srpnu. Na táborech se prostrídalo celkem 91 dětí v 7 týdnech vždy od 7.00 do 16.00 na 1. stupni ZŠ. Aktivita na táborech byly různorodé. Děti cestovaly po okolí, navštěvovaly zajímavá místa, hrály různé hry, absolvovaly rukodělné dílny a zažily mnoho netradiční zábavy. S novým školním rokem začal od 1. 9. fungovat i dětský klub, kam bylo zapsáno 67 dětí ze 3., 4. a 5. tříd. Personál byl lehce obměněn a letos se o děti budou starat Gabriela Klinkovská, Lenka Doskočilová, Martina Zehle a Renata Fialová. Děti mají

i letos možnost navštěvovat různé aktivity - kroužky v rámci DK: tanečky, knihovnu, výtvarku, cvičení na Heatech v Restartu, sportovky, tvořeníčko, povídání s Martinou (hraní s angličtinou) a turist'ák. Děti tráví co nejvíce času venku na hřištích nebo na vycházkách. Útočiště dětskému klubu poskytuje jídelna od 14:00 do 18:00, která pro děti zároveň připravuje chutné zdravé svačinky v podobě bufetu. Letos mají děti nově možnost sbírat Klubáky (klubové mince) za pomáhání, dobré skutky aj., za které si vždy na konci měsíce budou moct nakoupit různé drobnosti. Doufáme, že tento školní rok proběhne prezenčně a užijeme si s dětmi mnoho zábavy.

Za tým DK Mgr. Gabriela Klinkovská

Jáchym 2. A

Naty 2. A

LÉTO

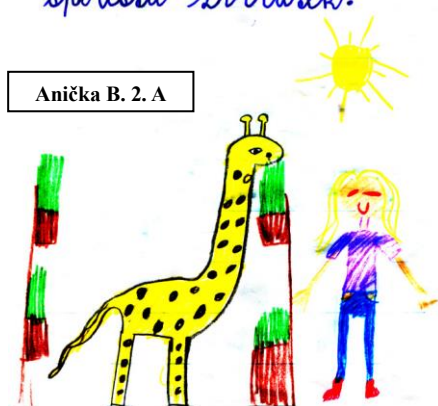
PERLIČKY

- Obdélník je dlouhý čtverec
- Číslo menší než nula je podnula
- Houser je kluk od kachny
- Jungmannova ulice je Jůjmanova.

Z PRÁZDNINOVÝCH DENÍKŮ 2. A

Byla jsem s dědou a s bráchou na Safari. Uvideli jsme spoustu zvířátek.

Anička B. 2. A

První 2 týdny prázdnin jsem byla na příměstském táboře. Poznávali jsme Dobřany a okolí.

Anička B. 2. A

Tvaril jsem pudink, upel jsem 15 km na kole a byl se koupal v bazénu v Horašdovicích.

Jáchym 2. A

Markétka 2. A

SETKÁNÍ KMOTRŮ PŘI OSLAVĚ 95 LET ZOO PLZEŇ

V sobotu 11. září jsem se mohl zúčastnit úžasné akce v ZOO Plzeň. Přišli jsme do ZOO za naší školu tři, já Aleš, Tomáš a bráška Matěj. Napjatě jsme čekali na zahájení celé akce. Pro kmotrovské skupiny byla připravena pěkná soutěž plná zajímavých aktivit. Hned jsme si nechali pomalovat obličej a vyrazili na

zvířata. Jeden z rodiny lemurů, které sponzorujeme, nám přišel osobně poděkovat. Vyzkoušeli jsme si lanové hřiště, změřili jsme si rychlost běhu. Po absolvování soutěže, kde jsme nic nevyhráli, jsme vyrazili domů. Na památku jsme dostali pamětní listy za účast. Akce byla super, děkujeme!

Aleš 5. C

VE 4. B SI HRAJÍ SE SLOVY

Vášek vyhubil váčky. Vítek vyhladil vlky, vyvázl vlk Viktor. Viktor vyl na vykuleného výra.

Marek, Jiřík, Luboš

Pavčina posílala papíry Patrikovi. Patrik přijel k Pavčině. Pavčina ho přivítala, přinesla papání a pití. Patrik přespál u Pavčiny.

Štěpánka a Honza

Patrik poslal peníze pro postižené. Postižení překvapeni, protože peníze potřebovali. Za peníze si pořídili pěkné potřebné ponožky a pak si připili na pěkné ponožky.

Sára, Táňa

Bodlák Bert bodl Barču. Barču bolelo břicho. Bodlák Bert byl bručoun. Barča brečela a bulila. Brečela boo boo boo a brek brek brek brekekek.

Hanička a Matěj

ZASE MŮŽEME DO BAZÉNU

Líbilo se nám, jak jsme dělali krokodýla (chodili po rukou), z pěnových žízal jsme dělali postel, autíčka. Plavali jsme s destičkou na zádech. Plavání s žízalou je fajn. Těšíme se na další hodinu.

2. A

UČÍME SE VENKU

JAK JSEM POTĚŠIL LENKU

Všechno to začalo pádem z postele, poté bouchnutím o okno do lýtky. Pokračovalo to tím, že na mě spadl budík. Pak jsem se přerazil na schodech. Nakonec jsem snídani začal dělat. Udělal jsem to tak, že jsem mamce dal večer menu a ona si vybrala, co si dá. Nakonec chtěla jogurt s müsli a kakaem. Moc jí to chutnalo.

Matěj 4. B

JAK JSEM POTĚŠILA RODINU

Ráno jsem vstala, utřela si oči a po špičkách šla po schodech dolů do kuchyně. Nejdřív jsem přemýšlela a pak jsem udělala pohárky. Začalo mě to po druhém pohárku nudit, tak jsem dostala lepší nápad. Udělám palačinky. Našla jsem si recept a šla na to. O 30 minut později hotovo. Poté přišli rodiče a ségra a pochutnali jsme si. A ty dva pohárky jsem si s tatínkou dala k svačině.

Hanička 4. B

Třída 3. B využila krásného počasí a zpestřila si den vyučováním venku. K výuce třída využila sportovní stadion a park pod nádražím. Děti si ve skupinkách zopakovaly učivo českého jazyka a matematiky druhé třídy. V českém jazyce využily velkého prostoru, ve kterém se mohly pohybovat a plnit zadané úkoly. Např. používaly karty s písmenky, které skládaly podle abecedy a následně je přikládaly k předmětům a místům v areálu. Dále si procvičily antonyma. Dostaly kartu se slovy, ke kterým nosily předměty opačného významu. Nechybělo ani čtení s porozuměním.

Při matematice si pracovní skupinky vybraly příjemné a pohodlné místo. Procvičily si slovní úlohy, řadily karty s příklady dle velikosti výsledku a tvořily příklady. Celý vyučovací den byl velmi příjemný, děti se naučily pracovat s jinými materiály a odnesly si nové zážitky.

třídní učitelka 3.B

Návrat Školní olympiády

V úterý 22. června 2021 se po několika letech znovu konala Školní olympiáda. Celou olympiádu pořádala naše třída 9.C. Olympiády se účastnily všechny třídy z 2. stupně a učitelé. Pro žáky jsme si vymysleli tři disciplíny - skok z místa, vytrvalostní běh a hod medicinbalem. Žáci se na stanovištích střídali po ročnících, a když bylo vše odházeno, odsákáno a odběháno, vyhlásili jsme vždy nejlepší třídu v ročníku, která dostala cenu (vítězové byli třídy 6.A, 7.A, 8.B a 9.A). Celá olympiáda probíhala poměrně hladce, všechno jsme stihali. Tedy dokud nenastoupili devátáci - to se to malinko zkomplikovalo, ale my jsme to poměrně snadno vyřešili. Pořádná zábava ale nastala teprve až devátáci odešli, protože pak začala olympiáda učitelů. Zúčastnili se téměř všichni učitelé z 2. stupně. Pro ně jsme si připravili hod medicinbalem, běh s pingpongovým míčkem na lžičce a přetahovanou s námi. Všichni si to velmi užili. Až na drobné komplikace s devátáky se za mě celá olympiáda velmi vydařila a doufám, že příští devátáci budou pokračovat v této tradici a budou olympijský den pořádat i příští školní rok. (Adam Bardoun, 9.C)

Olympiáda jinak

V úterý 22. června 2021 se konala poslední akce s letošními devátáky, která byla pojata jako olympiáda. Každá třída šla v určeném čase na Dobřanský atletický stadion a žáci skákali z místa, běhali štafetu a házeli medicinbalem. Skok z místa probíhal tak, že jeden člen třídy skočil a tam, kam doskočil, pokračoval další žák. Organizátory byla 9.C a musíme uznat, že to bylo velice... zajímavé. Jednak si myslíme, že megafon dali nesprávnému člověku a ne všichni věděli, co se bude dělat. Víme, že bychom měly hlavně psát o tom, jak celý den probíhal, ale chtěly jsme také tento článek trochu věnovat právě 9.C. Samozřejmě, když se konala nějaká aktivita, tak ji více méně zvládali a věnovali se tomu, ale pak když měli pauzu, vzali vodní pistolky a stříkali tam nejen po sobě, ale po všech ostatních. A ano, jsou to devátáci 😊. A teď ještě k tomu, jak sportovní den probíhal. Jelikož byly tři aktivity, u každé z nich byla vždy jedna třída. U hodu a u skoku z místa jsme měli dva pokusy, ale jedině u štafety jsme měli pouze jeden. Takže pokud jste např. zakopli, tak jste žádnou druhou šanci už neměli. Kluci běhali dvě kolečka a děvčata běhala pouze jedno. Když všechny třídy dokončily danou disciplínu, vystřídaly se. Bohužel se na akci stal i jeden incident, organizátoři totiž museli jednu devítku diskvalifikovat, protože žáci odmítali při štafetě běžet. Po pauze na oběd přišel na řadu učitelský sbor, který soutěžil v krátkém běhu s ping-pongovým míčkem na lžičce, v přetahované stejně jako my v hodu medicinbalem. Přišlo nám trochu nespravedlivé, že pedagogové nemuseli běhat. Ano, jsou starší než my, ale víme o učitelkách, který by si rády zaběhly. Velice vtipné nám přišlo, když se učitelé přetahovali s žáky, kteří na stadionu zůstali. První kolo jsme vyhráli my jakožto žáci, ale pak už to šlo s námi jen z kopce, neboť učitelé do toho zapojili fyziku. Na závěr bychom chtěly dodat, že jsme si celý den užili a rozloučení s devátáky tímto způsobem se nám líbilo. (Marie Tomášková a Anna Umnerová, 9.B)

Když nemůžeš, tak přidej

Druhý zářijový pátek se pod záštitou tělocvikařů z 2. stupně, paní učitelky Sedláčkové a pana učitele Hajšmana konal na atletickém stadionu 2. ročník T-mobile olympijského běhu. Letos byl pojatý jako takové malé olympijské hry, takže si každá třída vytvořila vlajku, se kterou potom stála na nástupu, někteří měli i obrázky vystihující zemi, kterou představovali. V průběhu dne se na oválu vystřídaly šestý, sedmý, osmý a devátý ročník. Nejdříve se třídy postavily do zástupů, vyslechly pravidla od učitelů, alespoň trochu se rozcvičily, dále se rozdělily na holky a kluky a poté už se šlo na start. První vystarovali kluci, vždy oběhli vyznačené čtyřsetmetrové kolečko a předali štafetový kolík svému spolužákovi, když doběhl poslední, nastala krátká pauza na doladění pořadí, protažení a vystarovaly holky. Když doběhly i holky, zvlášť se zprůměroval čas holek a kluků, potom se udělal celkový průměr třídy, který rozhodoval o vítězích. Všichni, kdo běželi, dostali papírovou medaili a ta nejlepší třída v ročníku získala poukázku na 500 Kč. Ale aby se poukázka mohla použít, muselo se odpovědět na dvě otázky - kde se konaly poslední letní olympijské hry a jací čeští sportovci dosáhli na medailové příčky. Já jsem byla na stadionu od rána, takže jsem mohla sledovat všechny třídy a mám dojem, že tato akce žáky sblížila, neboť se spolužáci semkli a bojovali až do konce. Tohle se stalo i u naší třídy a já jsem za to velmi ráda. Já jsem si celý den užila už z toho důvodu, že při předešlém ročníku jsem pouze fandila a teď jsem mohla být i součástí týmu, i běžet. (Anna Umnerová, 9.B)

Sladká odměna

Pokud jste z Dobřan, jistě jste museli někdy slyšet o Lívancovém běhu. Lívancový běh byl 4. 9. 2021 pořádán Mateřským centrem Budulíněk. V Lívancovém běhu jde zhruba o tohle: zájemci, kteří chtějí běžet, přijdou na místo konání (louka na Ostrově), projdou prezencí, zaplatí startovné -10 Kč a pak už jen čekají na svůj běh. Jsou 4 kategorie. V první jsou maličké děti do čtyř let, běží s rodiči cca 100 metrů. Druhá kategorie je jedno kolečko okolo louky. Třetí kategorie běží dvě kolečka okolo louky. A čtvrtá kategorie běží okruh okolo 1. stupně ZŠ, přes starý most, podél řeky a přes kamennou lávku zpět na Ostrov.

Já jsem běžela v poslední kategorii - trasa měřila cca 1600 metrů. Byl to pro mě skvělý zážitek, strávila jsem dopoledne s kamarády a lidmi, které mám ráda... Než článek ukončím, chci se dostat k té sladké odměně a k tomu, proč se tento běh jmenuje zrovna „Lívancový“. Na každého běžce po jeho výkonu čekají lahodné lívance a teplý čaj od Dobřanských bábinek. Mohu potvrdit, že lívance a čaj za ten běh opravdu stojí 😊. Těším se na příští rok a doufám, že tam budete taky! (Šárka Bardounová, 7.A)

Dáš mi svoje telefonní číslo? aneb Píše mi kamarád nebo zloděj?

Možná se vám někdy stalo, že vám napsal „váš kamarád“, ať mu co nejrychleji pošlete své telefonní číslo. Co to znamená? Hned si to vysvětlíme. Tento kamarád má totiž docela určitě hacklou sociální síť. Budeme pro zjednodušení mluvit o Instagramu, ale může se to samozřejmě stát i na Facebooku a dalších sociálních sítích.

Kdybyste zloději napsali, že ne nebo že vaše telefonní číslo už má, začne vás zloděj zahrnovat

vysvětlováním, že ztratil mobil a má nový, nebo že se mu *sám* smazal kontakt. Doporučuji tomuto kamarádovi zavolat a zeptat se, zda to psal on. Je nesmírně důležité, abyste si všechno kontrolovali a dále na účet nepsat, dokud váš kamarád hacknutí účtu nevyřeší.

Teď si ale řekneme, co se stane, když telefonní číslo napíšete. Začnou vám chodit kódy a zloděj bude žádat, abyste mu čtyřmístné kódy posílali. V této části to ještě jde zastavit. Ale jakmile mu kódy budete posílat, začnou odcházet platby z kreditu vašeho telefonu. Ty ovšem probíhají bez vašeho dohledu. Teď je nejvyšší čas, abyste to řekli policii. Pokud jste to řekli už dříve, tím lépe pro vás. Samozřejmě to musí vědět i rodiče.

Hlídejte si, komu píšete, co sdělujete. Buďte opatrní, ani sociální sítě nejsou v bezpečí a vy pak také ne. (Kateřina Supová, 7.C)

Není cena jako cena

Co si představíte pod pojmem Nobelova cena? Jistě, nějaké ocenění za vědecké obory. Ale víte, že existuje i Nobelova cena za literaturu? Prvním a zatím také jediným československým držitelem této ceny za literaturu byl Jaroslav Seifert, československý básník, který by měl toto září výročí 120 let od svého narození.

Jaroslav Seifert se narodil 23. září 1901 a zemřel 10. ledna 1986. Nobelovu cenu za literaturu získal za poezii v roce 1984. Jeho literatura je svěží a vynalézavá. Byl významnou osobností Československa. Mezi jeho nejznámější díla patří Maminka, Ruce Venušiny nebo třeba Chlapec a hvězdy. Nebyl jen básníkem, byl také spisovatelem, novinářem a překladatelem. Na internetu nebo v knihovně najdete mnoho jeho děl. Ale co si zkusit napsat třeba vlastní báseň. Záhy zjistíte, jak je to nelehká práce.

Píseň (Maminka)

Beránek přiběhne ve chvílce,
bude mít růžové stužky,
až budeš usínat v postýlce,
chytneš ho za jeho růžky.
Tvářičkou k němu se přitúlíš,
vlnu má hebkou a měkkou.
Až se tě maminka zeptá: Spíš
budeš už za modrou řekou.

Ještě však očkám tvým nevěří
a sedí v koutečku chlěva.
Klíčovou dírkou u dveří
vidí tě a už se hněvá.
Vrátil se a běží po kvítí,
travičku na zemi zdupav.
Ještě mu chvíličku posvítí
slaměné hvězdičky pupav.

(Iveta Korotvičková, 7.C)

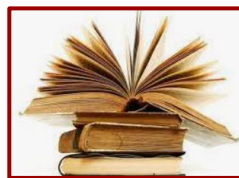
Co v sobě skrývá kniha?

Milí čtenáři, v mé rubrice, jak jste z názvu článku mohli poznat, se znovu budeme zabývat knihami. Možná vás zklamu, ale článek o nějaké knize, kterou jsem četla, napíšu až další měsíc. Minulý rok jsem totiž nestihla napsat, co to kniha vlastně je.

Říkáte si, že kniha je jen stoh papírů s příběhem. Ale asi vám nedochází, že vymyslet ten příběh nebylo jen tak. Spisovatel musel přijít na nápad, na myšlenku a poselství příběhu, kterým by čtenáře uchvátil. Musí vdechnout život tolika postavám, do kterých se čtenář může vžít. Můj nejoblíbenější spisovatel Raymond Elias Feist psal sérii Odkaz trhlínových válek (zahrnuje 3 knihy) od roku 1998 do roku 2000. Všechny tři knihy jsem přečetla, jsou naprosto skvělé! Jen je škoda, že příběh je nedokončený...

Myslím, že odpověď na otázku, co v sobě kniha skrývá, je celkem jasná. V knize se odráží charakter spisovatele. Kniha skrývá duši toho, kdo ji vytvořil. A skrývá v sobě trpělivost spisovatele.

Již výše jsem se zmínila o sérii Odkaz trhlínových válek (originál: The riftwar legacy). Pokud vás název zaujal, doporučuji, abyste si počkali na další měsíc - budu o ní psát 😊. Myslím, že tato knižní série skrývá duši a trpělivost R. E. Feista... (Šárka Bradounová, 7.A)

Beatrice nebo Tris

Začala jsem číst knihu jménem Divergence. Už podle názvu jde usoudit, že se jedná o sci-fi knihu. Myslím si, že když se řekne sci-fi, člověk si představí muže jako hlavního hrdinu. V téhle knížce je hlavní hrdina žena. Jmenuje se Beatrice, ale během četby si změní jméno na Tris.

Tris je taková zvláštní. Není to vzhledem. Vypadá normálně jako každý jiný občan. Delší blondaté vlasy si obvykle česala do uhlazeného drdolu a nosila oblečení jako lidé z její frakce. Má modré oči jako obloha, když je jasno, a její snědou pleť doplňují pihy na tvářích. Je spíše hubenější postavy a její ruce prý připomínají párátka.

Jelikož jsem na začátku knihy, nedokážu moc zhodnotit její povahu. Jedno vím ale jistě. Ničeho se nebojí. Je dost tvrdohlavá a všechno potřebuje vědět. Je milá a laskavá, že by nedokázala nikoho vidět trpět. Je upřímná, až někdy její pravda ublíží, a chytrá, že dokáže oblafnout ostatní lidi z jiných frakcí.

S Tris jsem souzněná. Oblíbila jsem si ji a má všechny vlastnosti, které bych chtěla mít i já. V některých chvílích mě sice trochu rozčiluje, že to dělá zbytečně složitě a moc nad tím přemýšlí, ale pak jsou tu chvíle, které mě dost překvapí a úplně oslní. (Šárka Bradounová, 7.A)

Fantasy svět – 1. díl

Kdo jako dítě neslyšel pohádky o dracích, upírech, vílách, jednorožcích.... To vše dnes můžeme znát z filmů, počítačových her nebo knih. Ale víte vůbec, o koho se vlastně jedná, kde původně žili a jaké měli nadpřirozené vlastnosti? Vymyslel si je někdo, nebo se jejich původ a vzhled zakládá na pravdě.

Většina těchto postav je tu s námi od pradávna, můžeme se s nimi setkat již ve starořeckých bájích. V dřívější době si lidé neuměli spoustu věcí vysvětlit, a tak dávali běžným věcem a bytostem moc či vlastnost, která jim pomohla danou věc pochopit.

Obecně by se dalo říci, že mytologická bytost je zvíře či člověk nebo půl člověka a půl zvířete, která je obdarována nějakou neuvěřitelnou schopností, jejich existence nikdy nebyla potvrzena v reálném světě, ale je popsána v bájích či mýtech.

S postupem času a stále novými vědeckými postupy byly tyto bytosti přeneseny spíše do fantasy světa a stále více se s nimi setkáváme v příbězích, hrách a filmech. I když zrovna nemůžeme vidět proletět fénixe kolem školy, neuvidíme tancovat vílu u Kotynky, sedět vodníka u Radbuzy, nebo pást se jednorožce na Šlovickém vrchu, je i tak hezké se s nimi setkat v našich představách.

Příště se tedy blíže podíváme na jednorožce – jak vznikli, jaký mají význam a spoustu dalšího. (Iveta Korotvičková, 7.C)

Pes Gump

Stála jsem před velkým rozhodnutím - přečíst si nejdřív knihu, nebo jít na film? Nebo jít na film a potom otevřít knihu? Jednoznačně vyhrála kniha.

Jedním dechem jsem hltila stránky příběhu odhozeného psa Gumpa, který musel ujít dlouhou cestu, aby našel lidskou lásku, o kterou na začátku svého života přišel. Příběh vypráví sám hlavní hrdina.

Po přečtení Gumpova dobrodružství jsem se začala věnovat své psí kamarádce ještě víc, aby se ty její psí oči ještě skutečně rozzářily. Posláním knihy je, aby si člověk uvědomil, že se občas my, lidé, chováme ke psům hůře, než

by si zasloužili.

Teď už zbývalo najít čas na zkouknutí filmu. Požádala jsem svoji kamarádku Stelinku, abychom šly do kina spolu. Stálo to za to. Chvilí slzy, potom smích - to, když Gump dováděl radostí. Knížka by rozhodně neměla chybět v žádné knihovničce a film by si rozhodně nikdo neměl nechat ujít. (*Štěpánka Opltová, 6.C*)

Zlatý „Žopek“

Legendu českého sportu, světově uznávaného atleta Emila Zátopka, není nutné dlouze představovat. Co už ale není tak známé, je to, kolik dřiny a úsilí musel Zátopek vynaložit, aby se z obyčejného dělníka v obuvnictví stal vítězem tří zlatých medailí na jedné olympijských hrách, přesněji na letních olympijských hrách konaných v Helsinkách roku 1952.

Nejen o vynaložené práci, zklamání, radosti, ale i o soukromí vypráví film, který natočil režisér David Ondříček a vstoupil do kin 26. srpna. Emila hraje Václav Neužil a jeho ženu Danu

Martha Issová. Film je dlouhý dvě hodiny a mně se osobně velmi líbil a odnesla jsem si z něho spoustu nových informací o „Žopkovi“, jak mu s oblibou říkala jeho manželka oštěpačka Dana. Tento kritiky kladně hodnocený snímek bych doporučila jak lidem se zájmem o sport, tak lidem, kteří se o atletiku zas tolik nezajímají. (*Anna Umnerová, 9.B*)

Pohádková chalupa

Pohádková chalupa je místo u Klatov.

Jsou tam výtvarné dílny.

Všude je dobrá atmosféra.

A kouzelné pohádkové bytosti

Bohužel pohádkovou chalupu musí zrušit.

Odkoupil ji jeden milionář.

Místo chalupy postaví lázně.

(Adam Šinágl, 7.C)

Měsíc v léčebně?!

Když se řekne léčebna, každý si pod tím představí Psychiatrickou léčebnu, třeba jako tady v Dobřanech. Ale léčebna nemusí být jenom taková. Měsíc jsem pobyla někde, kde jsem to vůbec neznala a bylo to celkem zajímavé. Byla jsem v Lázních Bělohrad. Ano. Lázně jsou taky léčebna.

Občas se stane, že máte nějaký fyzický problém. Skolióza zad, problémy s koleny či jste jen po operaci, tak máte právo se na měsíc sbalit a jet do lázní rehabilitovat. Já jsem tam byla po operaci slepého střeva, ale byli tam i tací, kteří tam byli třeba se skoliózou. Takový mix všeho.

Když jsem tam přijela, byla jsem velice zklamaná. Schválně jsem se nedívala předem na fotky, abych měla překvapení, jak se tam budu mít. Opak byl však pravdou. Působilo to na mě jako nějaké vězení, akorát že místo bachařů tam byly sestry. Sestřičky byly příjemné, až na nějaké výjimky, ale to je všude. Pak tam byla doktorka. Musím uznat, že její ošetřování bylo zajímavé. Tam jste přišli, že vás bolí břicho a ona vám zatejšovala koleno s tím, že to určitě pomůže. Nikdo ji neměl rád a nikdo k ní nechtěl chodit na kontroly.

Byli jsme tam z celé republiky, takže teď mám kamarády snad všude. Jeden bydlí v Brně, druhý v Pardubicích, jedna v Praze. Samozřejmě bych takhle mohla pokračovat, ale chci tím říct, že to byl velice zajímavý zážitek. Každý mluvil trochu jinak, každý se i choval jinak. Byla jsem tam sama a bez nikoho a musela jsem se skamarádit s někým úplně cizím. Lidi byli hrozně fajn a cítila jsem se s nimi dobře. Chci malinko poukázat na to, že až odejdete odsud, nemusíte se bát, najdete si kamarády hrozně rychle a možná budou lepší, než jsou teď. Asi si říkáte, že je to blbost, ale opak může být pravdou.

Procedury samy o sobě byly příjemné. Asi spíš šlo o to, že ty terapeutky a terapeuti byli nejvíc v pohodě a se vším pomohli a bylo možné se s nimi normálně bavit. Moji favoriti byli paní Jitka, paní Marta a Filip. Filipa jsem měla pořádně jenom jednou, ale jelikož byl hodně sdílný, tak jsem se o něm dozvěděla věci, které se od někoho dozvíte až za tři roky nebo vůbec.

Pokud se někdy stane, že někam takhle taky pojedete, měli byste vědět pár věcí. 1. Vezměte si hodně jídla a peněz. 2. Vezměte si hromadu oblečení, i když víte, že si to neoblečete. Může tam pak být ta vaše nová kamarádka/nový kamarád, které/mu se to líbí. Zkráceně - myslí na svoji novou kamarádku, nebo kamaráda. 3. Užij si to a neovšiměj si toho negativního tam.

Závěr je takový, že jsem si to užila. Sice to bylo opravdu jako vězení, ale díky tomu mám kamarády a znám je docela dobře. Určitě tam příští rok pojedu znovu, protože vypadnout z domova na měsíc je hrozně osvobozující pocit. Snad tam zase potkám svoje kámoše, protože o Naty a Káju nechci přijít. (*Mája Tomášková, 9.B*)

Detektivka na pokračování

Určitě si vzpomínáte, jak končila poslední kapitola před prázdninami. Pokud ne, než se pustíte do čtení, připomeňte si ji – Podlavičnick najdete i online.

Derek Santiago

... S otcem sedíme u baru a povídáme si o Lucasově vraždě. Nebo spíš o těch penězích, co jsme vydělali. Pomalu se natáhnou po mém pivu, když v tu chvíli mě chytí za ruku a řekne: „Synu, jak už víš, nemládnu. Naopak. Je na čase, abych si vzal svých pět piv a jel co nejdál z téhle díry a trochu si ještě užil. A asi víš, co to znamená. Je to můj poslední den tady s tebou a se všemi. Změním si jméno a do téhle díry se už nikdy nevrátím.“ Je to tady. Mohu začít nový život. Nechat tohoto života a být dobrým detektivem?

Asi jsem o tomhle přemýšlel dlouho, protože když jsem vzhledl dopředu, otec už zde nebyl. To je tedy asi všechno. Teď je asi na mně, jak se budu rozhodovat. Zase nechci přijít o tyhle prachy. Zabíjení mi úplně nevádí, ale nesmí na to přijít Andrews a Smith. Tihle dva jsou dobří na to, aby poznali, že to je můj podnik a moje pozice na policii může za několik nevyřešených případů. Musím si je ohlídat.

Kapitola 6 na váš čeká již v říjnovém čísle... a o napětí nebude nouze! (*Mája Tomášková, 9.B*)

Podlavičnick - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola Dobřany, příspěvková organizace**, tř. 1. máje 618 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jpf@email.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaely Hlaváčové:** 6.B: Agáta Čížková, Štěpánka Hájková, Štěpánka Opltová, Veronika Schleglová, Anděla Zimmerová; 6.C: Veronika Hrbáčová, 7.C: Eliška Drechslerová, Emily Drechslerová, Barbora Kopejtková, Ivetta Korotvičková, Veronika Kulová, Kateřina Supová, Andrea Sýkorová, Adam Šinágl, Lucie Uzlová, 7.A: Šárka Bardounová, 9.B: Ondřej Davídek, Matěj Sýkora, Marie Tomášková, Anna Umnerová. **Koordinátorka příspěvateľů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková.** **E-Podlavičnick** internetová verze na www.zsdoobran.cz. **Mgr. Jana Fialová.** **Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková.** **Časopis tiskne a sponzorský podporuje: Prima Press s.r.o., Vstíř 162.** Časopis č. 1/21/22 předán k tisku 15. 1. 2021. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**